

ogsaa ved militært Arbejde. Dette er, som Ministeren ved, fuldkommen urigtigt og har intet med Virkeligheden at gøre. Som den højtærede Forsvarsminister ved, ligger Landet saaledes, at man i mange Aar ude paa Orlogsværftet har haft en fast Stab af Bygningsarbejdere, hvoraf nogle er lige ved at opnaa Pensionsrettighed. Saa begynder man paa Orlogsværftet at antage Mestre ude i Byen til at udføre dette Arbejde og afskedige de Arbejdere, som gennem mange Aar har været beskæftiget derude. Der er altsaa ikke Tale om en Besparelse derved, at man standser Arbejdet, man vil benytte ganske andre Folk, hvorved de paagældende bliver uhyre vanskeligt stillet, og det netop i en arbejdsløs Periode. Vi har derfor henstillet, at man beholder de Arbejdere, som i mange Aar har gaaet derude, i Stedet for at afskedige dem og overlade Arbejdet til private Mestre, som tager Salær ved Siden af Arbejdslønnen. Men vi har selvfølgelig aldrig, saaledes som Ministeren har villet give det Udseende af, henstillet at lade militært Arbejde udføre for at undgaa Arbejdsløshed, det ved den højtærede Minister udmærket godt.

Ordføreren (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen udtalte i sin første Tale, at det at nægte et Lovforslag Overgang til anden Behandling var noget, der ikke var sket siden 90'erne, da der var Samarbejde mellem de Moderate og Højre. Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at det er ikke rigtigt. Efter at Hærloven var gennemført i 1909, fremsatte det radikale Parti i 1911 to Lovforslag, det ene gik ud paa at afskaffe Indkaldelsen til Alarmsøvelse og Genindkaldelse til fortsat Øvelse, og det andet Lovforslag gik ud paa en Ophævelse af § 2 i Loven om Befæstningsanlæg, hvorefter der skulde anvendes 5 Mill. Kr. til Kystbefæstningsanlæg, der var et Led i den Hærordning, som kort i Forvejen var blevet gennemført. Da tog Folketinget det rimelige Standpunkt, at naar der efter lange Forhandlinger er gennemført en Ordning angaaende et vanskeligt Spørgsmaal, skal man ikke give sig til at diskutere Spørgsmaalet igen Gang paa Gang umiddelbart efter, at det er løst. Dette Forslag, der i 1911 var indbragt af Slengerik, P. Munch, Zahle, Rasmus Hansen og Rode, blev nægtet Overgang til anden Behandling med 59 Stemmer mod 33.

L. Rasmussen: Jeg takker den ærede Ordfører for den Oplysning, han nu gav mig om, at man allerede i 1911 havde gennemført den Praksis, der blev skrinlagt i det Øjeblik,

det gamle moderate Venstre mistede sin Indflydelse under Samarbejdet med Højre. Denne Praksis blev altsaa igen indført i det Øjeblik, da det moderate Venstre blev indlemmet i Reformpartiet. Jeg var ikke klar over, at man saa hurtigt havde nemmet den gamle Lære igen. Nu ved jeg det altsaa, det er for saa vidt ikke noget nyt. Men jeg vil sige, at der er den Forskel fra 1911 til nu, at samtlige Ministre, siden Finansloven blev forelagt i Oktober 1922, har stillet Ændringsforslag til deres egne Budgetter om Nedsikæring, fordi man erklærede, at Forholdene havde forandret sig saaledes, at det var nødvendigt at foretage saadanne. Vi havde saaledes i Gaar en Afstemning om et Forslag, hvorom Undervisningsministeren den 1. Oktober havde erklæret, at det var en bydende Nødvendighed, hvis Undervisningen ikke skulde lide derunder, at opføre en ny Skole; men i Januar kom han saa og sagde, at af Hensyn til Statens finansielle Forhold maa vi lade være at bygge denne Skole, der var bydende nødvendig i Oktober. Man vil da med samme Føje kunne sige, at der er en bydende Nødvendighed for at nedskære de i August 1922 vedtagne Militærlove, hvis de skal dele Kaar med Skoler og civile Formaal. Man kan med samme Føje i Dag stille Forslag om Nedsikæringer af dem, fordi Ministrene jo har vist Vejen ved selv at foreslaa Ændringer i Forslag, som de var med til at stille i 1922. Derfor er det ganske urigtigt at sige, at en Ting, der var vedtaget saa nylig, kan man ikke røre ved. Ministrene har jo selv vist Vejen, naar der var Tale om civile Bevillinger.

Rode: Ogsaa jeg vil bringe det ærede Medlem Hr. Pinstrup en Tak, fordi han har opfrisket i vor Erindring en Episode fra forrige Gang, der var et Ministerium Klaus Berntsen—Neergaard, der havde et Flertal, bestaaende af Konservative og moderate Venstremænd. Da havde de handlet paa samme Maade som forleden og nægtet Overgang til anden Behandling af et Spørgsmaal vedrørende de militære Forhold. Jeg skal kun tillade mig til Gengæld, fordi man saa venligt har mindet os om denne Episode, at opfriske i det nuværende Flertals Erindring, hvorledes det gik hint Flertal, da det i 1913 gik ud til Vælgerne.

Hermed sluttede Forhandlingen om disse Afsnit.

Ændringsforslagene Nr. 659—671 til § 20 af *Forsvarsministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, (se Tillæg B. Sp. 705) *vedtoges* uden Afstemning.